

[Alfred Jensen.]

de byrder, det store brede befolkningslag lider under i dag. Det er også rigtigt, at der specielt har været stor utilfredshed med, at netop en mand som A. P. Møller skal lukrere på de økonomiske forhold, på den form, skattelovgivningen har, og altså oven i købet ved denne lempelige behandling får muligheder for at foretage spekulationer af den art, der her er tale om. Det er vel ikke uden forbindelse med den harme, der er ude i folket over tvangsopsparingen, at det socialdemokratiske parti har rejst dette spørgsmål. Men selvom spørgsmålet er rejst, og selvom det skulle få den bedst mulige løsning udfra de betragtninger, menigmand anlægger, så er dermed uretfærdigheden i beskatningen ikke bragt ud af verden, ej heller uretfærdigheden i de økonomiske forhold. Der er andre spørgsmål, der i forbindelse med den økonomiske konjunkturudvikling trænger sig på og skal løses, og det er mig ufatteligt, at man, når man rejser dette spørgsmål om kapitalgevinster, ikke også samtidig tager spørgsmålet om selve beskatningen op, for det er jo en kendsgerning, at netop her trænger vi til en revision af vor skattelovgivning. Indtægterne er steget nominelt, ikke mindst det sidste år, men enhver ved jo, at reelt er indkomsterne blevet lavere for arbejdere, tjenestemænd og funktionærer. Ikke desto mindre ved vi, at de skal betale en betydelig større del i skat næste år af deres indkomst, end de betaler i år, til trods for at de reelt er ringere stillet. Her burde man først og fremmest sætte ind. Der har været skattedebat under finanslovbehandlingen, og det er klart, at vi får en skattedebat fremefter, når vi skal behandle ligningsloven, og til sin tid, når vi skal behandle udskrivningsloven, men det er givet, at disse problemer må tages op til behandling; skatteskalaen må ændres og ændres på en sådan måde, at der sker en virkelig lettelse i beskatningen for folk med mindre indkomster, og dertil hører naturligvis, når man stiller de krav, som stilles, at der nødvendigvis også må lægges større byrder på dem med de større indkomster.

Jeg forstår, at det er hensigten med forespørgslen at bibringe befolkningen den opfattelse, at i hvert fald en del af den spekulation, der er sluppet fri for beskatning, nu fremefter skal pålægges byrder, men dette forslår ikke. Man må videre frem, og derfor må skattelovgivningen ændres, ikke alene så man kan beskatte kapitalgevinster, men også så man kan lægge en større skattebyrde på de store indkomster.

Jeg ser ikke rettere end, at det, hvis man skal foretage en sådan omlægning under hensyn til de krav, der stilles fra statsmagtens side, også bliver nødvendigt i denne omgang at tage fat på spørgsmålet om at ophæve retten til at fradrage betalt skat, når man gør sin indkomst op. Det forekommer mig, at dette spørgsmåls løsning er lige så vigtigt som det om kapitalgevinsters beskatning, og det forekommer mig, at det havde været mere rimeligt, om det var det spørgsmål, der var rejst i dag, netop fordi vi ved, at befolkningen er stillet på en sådan måde, at den dårligt af sin indkomst kan betale de skatter og den tvangsopsparing, som er pålagt den.

Jeg hørte, at den ærede forespørger også nævnte de skrappe kontrolforanstaltninger, der benyttes overfor arbejdere og tjenestemænd og folk med faste lønindtægter, og på den baggrund gjorde den ærede forespørger også nogle bemærkninger om den utilfredshed, der var med den lempelige behandling, som folk, der ikke havde så kontrolable indtægter, var ude for. Det er et spørgsmål, som tidligere har været til behandling, og mit parti har stillet forslag om, at man for i nogen grad også at kunne kontrollere andre indkomster end netop lønindkomster skulle gennemføre en pligt for pengeinstitutterne til at opgive, hvad der udbetales i udbytte og rente. Det er min opfattelse, at også dette spørgsmål må tages op i denne forbindelse, og derfor rejser jeg det ved denne lejlighed. Dertil kommer så spørgsmålet, om selve den måde, hvorpå man beregner industriens og forretningsfolks indtægter, er rimelig. Det forekommer mig, at de afskrivningsregler, der findes i skatteloven og ligningsloven, gør det muligt at skjule adskillige indkomster og derved også gennemføre en unddragelse af skattebetalingen. Det er et felt, man også må have opmærksomheden henvendt på. Jeg rejser spørgsmålet ved denne lejlighed, men gør opmærksom på, at jeg også, når ligningsloven kommer til behandling, vil tage fat på disse spørgsmål. Det er for os lige så vigtigt at få rørt ved skattelovgivningen på de felter, jeg her har nævnt, som ved spørgsmålet om beskatning af de kapitalgevinster, som den seneste konjunkturudvikling har begunstiget så grelt, som ordføreren har vist i sin motiveringstale.

Forespørgeren (H. C. Hansen): Jeg skal ikke gå ind i en debat om de spørgsmål, det ærede medlem hr. Alfred Jensen har rejst. Jeg synes, det er en fordel at kunne diskutere et specielt problem, og navnlig er